

September 2008: Een neie koeizeikte

Deze keer een stukje uit het in september 1982 (derde jaargang nr. 7) verschenen Nijs oet 't Loeg (toen schreef men Nijs nog heel eigenwijs met een lange ij, terwijl men wist dat het met een korte ei moest.)

Vanoet de baanderhouk.....

'Een neie koeizeikte'

Zo pas ben ik nog deur het neie bestemmingsplan lopen. Het is daar een drokte van belang. En as het zo deurgeit, dan wordt dit jaor nog de eerste wonings bewoond.

Toen ik daorzo an 't kieken was kwam ik Gerrit oet Aandern tegen. 'Man nog is an tou wat kiek jij ja raor oet de ogen'. 'Zo te zein kun jij wel een week Roldermarkt had hebben'.

'Wel nei', zee Gerrit, 'maor wij hebt in 't wiekend zowat gien oog dicht daon!'

"Wat is der bij jou dan wel aan de haand', vreug ik. 'De melkbeisten van Ab Raof doet de leste daogen zo raor man, je kunt er wel gek van worden' 'As der een haos of knien in 't laand is, begunt ze te blaffen en maor rennen der achter an' 'En vanzölf zit de boer ok met de brokken, want melk geven is der bijna niet meer bij'

'Dat lawaai van honden ben ik wel wend, mien vaoder hef ok ja een hondenkennel, maor dit liekt nargens meer op', zo zee Gerrit.

'Vanwaor hebt ze dat dan zo maor kreeg'n' 'Het schient dat ze in Gaastern maiskneusd hebt'

'Mais is toch best vreeten' zee ik. 'Mor niet as der een hond deurhen kneusd is'

Neischierig as een mens is, wil men der dan ok meer van weiten. Daorum heb ik de veearts maor is opbeld. Hij vertelde mij dat hij der eerst niet goud oetkwam. Maor het was hum bleken dat der restanten van een hond in de mais zaten. Toen is der een maismonster opstuurd naor het laboratorium in Utrecht. Nao veul zeuken bleek het 'Bartanus Veenstranus Estonicus Konijnecus' te wezen (oftewel de blafziekte).

'Wat ja een vrumde naam veur zoiets' zee ik. 'Ik zal proberen deze benaming aan u uit te leggen', zee de veearts. 'Wanneer er in de geneeskunde een nieuwe ziekte ontdekt wordt, krijgt deze ziekte een latijnse naam. Alle betrokken levende wezens, die bij een dergelijk voorval zijn, worden hierin genoemd'.

In een dreuge, dus meestal wildrieke zummer, kan men de honden dus maor beter niet mitnemen as ze met die helse mesjienen an 't wark bint.

Undertussen heb ik de veurzitter van Dörpsbelangen in Aandern maor even opbeld. Want as de koeien van Ab Raof net zo in de voelnispuut'n struunt, as dat hondtie ok dee, dan kunt ze nog heul wat beleef'n in het anders zo rustige Aandern.

Botterkrammer